

30.1.2015

MEDEDELING AAN DE LEDEN

Betreft: Verzoekschrift nr. 2211/2013, ingediend door Alexander Downes (Ierse nationaliteit), namens de Coastguard Station Residence Group, over slaapverstoring door omgevingsgeluid

1. Samenvatting van het verzoekschrift

Het verzoekschrift gaat hoofdzakelijk in op het nachtelijk lawaai van de stuwadoorswerkzaamheden die het havenbedrijf van Dublin verricht bij de zuidelijke containerterminal. In 2002 installeerde de haven van Dublin dertig meter hoge brugkranen op minder dan twaalf meter van de huizen van inwoners. De gemeenteraad van Dublin achtte deze onwettig. De kranen zijn vier nachten per week in gebruik en hun geluidsniveau overstijgt 70 dB, waardoor de slaap van de bewoners van de elf huizen in kwestie verstoord wordt.

2. Ontvankelijkheid

Ontvankelijk verklaard op 17 september 2014. De Commissie is om inlichtingen verzocht (artikel 216, lid 6, van het Reglement).

3. Antwoord van de Commissie, ontvangen op 31 januari 2015

Richtlijn 2002/49/EG inzake de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaai¹ (hierna: de richtlijn) schrijft voor dat het lawaai in kaart wordt gebracht en dat er actieplannen worden voorbereid voor agglomeraties en belangrijke wegen, spoorwegverbindingen en luchthavens. De richtlijn is tevens van toepassing op lawaai van locaties waar industriële activiteiten worden

¹ PB L 189 van 18.7.2002

ontplooid als genoemd in bijlage I van Richtlijn 2010/75/EG¹. In deze bijlage zijn echter niet specifiek haveninstallaties of brugkranen opgenomen, zodat het besluit over de vraag of zij als industriële activiteiten moeten worden beschouwd in de zin van Richtlijn 2002/49/EG wordt overgelaten aan de bevoegde nationale instantie in elke lidstaat.

Aangezien de richtlijn als zodanig geen geluidsgrenzen of streefwaarden voorschrijft, behoort het opleggen van dergelijke geluidsgrenzen of streefwaarden op nationaal niveau uitsluitend tot de bevoegdheden van de betreffende lidstaat. Derhalve kan de Commissie niet ingrijpen wanneer het gaat om een overschrijding van een dergelijke grens of waarde.

Voor de stad Dublin hebben de Ierse autoriteiten twee strategische geluidsbelastingkaarten en bijbehorende actieplannen ingediend, waarmee zij voldoen aan de vereisten van de richtlijn.

Uit de samenvatting van het actieplan inzake de beheersing van lawaai voor de stad Dublin voor de periode 2014-2018, die op 12 september 2013 bij de Commissie werd ingediend, blijkt dat "geen kaarten zijn ingediend voor industriële of havenactiviteiten, aangezien uit een evaluatie van de afzonderlijke bedrijven in de dichter bevolkte gebieden van de agglomeratie bleek dat de geluidsemissies aan de rand van de locaties onder de verslagleggingsgrenswaarden van de richtlijn lagen."

Conclusie

Op grond van de tot dusver beschikbare informatie kan de Commissie geen enkele inbreuk op de EU-wetgeving vaststellen. De Commissie is van oordeel dat de bevoegdheid voor het regelen van onderhavige kwestie bij de nationale autoriteiten in Ierland ligt.

¹ PB L 334 van 17.12.2010. In Richtlijn 2002/49/EG werd verwezen naar bijlage I van Richtlijn 92/61/EEG, maar deze verwijzing moet nu worden geïnterpreteerd als een verwijzing naar bijlage I van Richtlijn 2010/75/EG. Deze richtlijn is van toepassing op industriële activiteiten die de in de hoofdstukken II t/m VI van de richtlijn bedoelde verontreiniging veroorzaken.